

Petr Hájek: Pompeo v zámořské kolonii, jako za Brežněva. Diktát a šáteček. Kavárna ve schíze: milovat či nenávidět Trumpova muže č. 1? Alláhovy zálohy. Test „prckem“. S kým zvracet? Ještě jsme neumřeli. Ostatně soudím...

- CZ24 News | 15. srpna 2020

ČESKO: Petr Hájek komentuje diktátorskou návštěvu amerického ministra zahraničí, a ptá se, zda se vůbec vážněji zabývat protektorátními morésy vyslance „chromé kachny“

To tedy zase jednou bylo něco. Cunami servility, poníženosti, malosti a „rektálního alpinismu“, kterou americkému ministru zahraničí předváděla většina českých politiků a korporátních médií, znovu „nestydatě nahatě“ ukázala, jak hluboce jsou vrostlí do totalitní protektorátní mentality. Pamětníci návštěv vysoce postavených sovětských soudruhů prožívali přímo křeče děja vu: vše úplně stejné, jen zrcadlově převrácené.

V tomto případě o to komičtější, že Mike Pompeo přijel přenést na druhý břeh Atlantiku jednu část předvolební kampaně prezidenta Donalda Trumpa. Tu méně důležitější, protože Američany většinou zahraniční politika obecně moc nezajímá, volebně pak už vůbec ne (pokud zrovna Washington nevede nějakou dobovačnou válku, v níž umírají mladí rekruti). Jenže Trumpa naše politická a mediální Kavárna (v soudružské jednotě s washingtonskými Deep State bažinami) nenávidí v podstatě stejně jako prezidenta Zemana, premiéra Babiše – o Vladimíru Putinovi ani nemluvě.

Alláhovy zálohy

Tuhle „schízu“ však naši gerojové v zápase za globalizaci a Nový světový řád (dříve Světový mír) umějí zvládat právě tak, jako jejich předchůdci: při oficiálních „dvouminutkách nenávisti“ volají pokrokově Pryč s Ruskem a Čínou (předtím Pryč washingtonským imperialismem a západními revanšisty) – a když zhasnou kamery uplivují si před Trumpem (jako se pošklebovali Brežněvovi).

Mezitím však cynicky prodávají svou vlast imperiálním zájmům aktuálně vládnoucího protektora, který je oficiálně chválí, ve skutečnosti však jejich lokajstvím hluboce pohrdá – právě tak jako většina jejich vlastního národa. Až přijde Turek a islám (zůstaneme-li v EU, nebude to dlouho trvat), budou udávat ty, kdo sebou párkrát denně neprašťí, když z mešit volají muezíni.

Před vlastním prahem

Pompeo přijel především kvůli Trumpově předvolební kampani. Jeho šéf potřebuje aktivizovat významné menšiny amerických Poláků, Maďarů, Čechů a Slováků – a současně dát okázale najevo opovržení nad Berlínem (takzvaně Bruselem). A ti naši kolaborantští troubové v tom jako už tradičně směšně tancují, neboť je to pro ně skvělá příležitost, jak dát (Sorosům a dalším říšským měšcům) najevo svou loajalitu, z níž luxusně žijí.

Jenže tentokrát je to sporné, čehož si – připadající si opět jako spolutvůrci dějin – v rauši jaksi nepovšimli. Nenávidět Rusko a Čínu je sice v pořádku – ale pouze do listopadového úterý, které Ameriku (bez ohledu na to, kdo vyhraje volby) rozsekne na dva až osm dílů. Pak bude mít někdejší určující světová mocnost tolik práce sama se sebou, že jí na nějaké evropské hrátky nezbude čas ani energie. Povšiml si toho tradičně pouze Václav Klaus (starší), když ve stanovisku svého institutu (IVK) napsal:

„Americký činitel se měl dozvědět z našich nejvyšších míst, že je velká část české společnosti velmi znepokojena americkým vývojem posledních let, že ji trápí útoky na samotné základy americké demokracie i její symboly, že se obává nástupu ultralevicových sil, které odmítají samotné základní hodnoty a principy svobodné společnosti a tržní ekonomiky, že je zneklidněna šířením absurdních genderových a environmentalistických teorií, vytvářením strachu ve společnosti, umlčováním svobody slova a pošlapáváním akademických svobod na univerzitách.

Čeští politici měli sdělit ministru Pompeovi, že se velmi obáváme, co se stane, pokud tyto extrémistické síly v USA zvítězí. A bohužel se zdá, že vývoj k tomu směřuje. Měli mu říci, že se vítězství těchto levicových extrémistů v USA obáváme více než čínského politbyra, protože pro udržení naší svobody a tržní ekonomiky představují bezprostřednější hrozbu“ (celý text [zde](#)).

Bacha na „bezpečnost“

Formálně přijel Pompeo jako vždycky, když míří do „kolonie“: neomaleně diktovat. Pochopitelně „v zájmu naší bezpečnosti“. Kupujte ještě víc americké zbraně (ty vrtulníky, které nepotřebujete, jsou jen předkrm) a sdílejte s námi technologický úpadek naší kdysi „vedoucí úlohy“. Číňané mají lepší a levnější technologie (např. 5G sítě), tak je u vás zakažte. Rusové mají lepší a levnější plyn, tak jej nekupujte, ale chtějte ten náš dražší a horší. Umějí stavět lepší a levnější jaderné elektrárny, tak jim to u vás zakažte a nechte dostavět jaderky naším (nedávno zkrachovalým) Westingousem.

Absurdní fraška jak podle Havla. Jenže oni to myslí vážně. A co se stane, když ne? Příklad pádu Nečasovy vlády – poté co neprozřetelně v Moskvě oznámil, že soutěž o Temelín bude regulérní a poctivá – má jistě Andrej Babiš v živé paměti. Proto pouhý fakt, že alespoň „lavíruje“, nechá Pompea „interpretovat“, na čem se „shodli“, ale pak tento „výklad“ trochu zpochybní, je už sám o sobě hrdinný. Je pochopitelně v jiné situaci. Za Nečase nebylo Německo s Američany na kordy, takže v jistém smyslu má krytá záda. Ale stejně – docela statečný výkon.

Test „prckem“

Současně si však – na rozdíl od všech lokajských trouků z politické a mediální Kavárny – uvědomuje, že jedná s „chromou kachnou“. Tedy vyslancem prezidenta, který je v závěrečné části funkčního období a jehož druhý mandát je značně nejistý. A má také za sebou prezidenta Zemana, jenž se sice s Pompeem formálně setkal, ale dal mu najevo, že jej také dvakrát „nemusí“. A tak hlavními trumfy ministrové cesty byli nakonec bezvýznamní senátoři antibabišovského „demobloku“.

Zvláště „prcek“ Miloš Vystrčil (ODS), co se k předsednickému senátnímu křeslu dostal jen kvůli nečekanému úmrtí vtipného Jaroslava Kubery. Nyní pojede tento statečný „dědic“ provokovat Čínu na Tchajwan (za odměnu s sebou vezme vdovu). To se Pompeovi moc líbilo. Dokonce nechal uniknout do médií „informaci“, že USA budou se zájmem pozorovat, jak na oficiální návštěvu druhého nejvyššího českého ústavního představitele Číňané zareagují.

Skoro bych doporučoval, aby reagovali podle známého vtipu: „Víte, co si myslí Brňáci o Pražácích? Že jsou to svině. A víte, co si myslí Pražáci o Brňácích? Nic.“ Jenže Číňané moc na anekdoty nejsou.

Tak si to spíš odskáčeme. Jen tak. Protože i „prckova“ strana má před volbami. Bylo by povzbuzující, kdyby jí to voliči spočítali. Jenže krajské a senátní volby lidé většinou ignorují. Třeba by tentokrát mohli pro změnu dát našim „Američanům“ něco najevo. Ale spíš to dopadne jako v tom vtipu.

S kým zvracet?

Byla to prostě po všech stránkách podařená taškařice tahle „nejdůležitější zahraniční návštěva letošního roku“ (dle ČT). Vyprovokoval kromě jiného pár kavárenských úderníků k mimořádně pěkným výrokům. Asi nejvíc se v nich zaskvěl dávno již „normalizovaný“ Bohumil Pečinka (Reflex):

„Geopolitický zájem Česka nejtrefněji charakterizoval básník Jaroslav Seifert. V lednu 1949 v jedné pražské vinárně pronesl v hádce s Jiřím Tauferem prorockou větu: ‘Raději zvracet s Francouzem než se objímat s Rusem.’ Je to přesně ta zkratka popisující český národní zájem včera, dnes i zítra.“

Ano, soudruzi, raději se mýlit s Moskvou, než mít pravdu s Washingtonem – znělo by to za svazáckých padesátých let. Všichni tihle (již trochu přestárlí) svazáci, se opravdu domnívají, že coby studenti (nejpolitičtější komunistické školy – novinařiny) v devětaosmdesátém „dělali revoluci“ (jako jejich předchůdci v osmačtyřicátém). Dnes obsazují mainstreamová média, aby pamětníkům vysvětlovali, jak to tehdy bylo. A kudy dnes vede boj za svobodu.

K tomu snad jen ještě jedna citace z textu VK (a Jiřího Weigla):

„Máme právo být znepokojeni, protože naše země trpké zkušenosti s levicovými utopiemi již má. Jeden z nejvyšších činitelů americké administrativy měl u nás slyšet, že USA mají ve střední Evropě přátele a spojence, jemuž na jejich osudu záleží, nikoliv nezodpovědného vazala, zvyklého pouze servilně švejkovsky přitakávat mocným, jak to u nás bývá pravidlem.“

S kým budeme „povinni zvracet“ nás naučí současní svazáci. Mají k tomu dobře našlápnuto. Jenže netuší, že my ještě nejsme mrtví. A že nic netrvá „na věčné časy“.

Ostatně soudím, že je nejvyšší čas vystoupit z EU a NATO.

Petr Hájek